

بیانات در دیدار مسئولان و سفرای کشورهای اسلامی - 7 / مرداد / 1393

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

تبریک عرض میکنم به شما برادران و خواهران عزیز که در این جلسه‌ی صمیمی حضور یافتید، و به میهمانانمان و سفرای کشورهای اسلامی که تشریف دارند؛ ان شاء الله عید بر شما مبارک باشد. و تبریک عرض میکنم به ملت بزرگ ایران و به همه‌ی مسلمانان جهان و ملت‌های مؤمن و آزاده‌ی سراسر عالم.

عید فطر آن طوری که از مجموع آثار و بیانات صادره‌ی از بزرگان دین استفاده میشود، یکی از مهم‌ترین خصوصیاتش این است که عید امت واحد است: اَلَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا؛ (۱) عید همه‌ی مسلمانان است. معنای این، نگاه امت‌ساز دین مقدس اسلام و تعالیم پیامبر بزرگوار است. بسیاری از تعالیم اسلامی را که انسان مشاهده میکند، نشانه‌های تلاش برای ایجاد امت واحد در آنها محسوس است. امروز امت اسلامی متفرق است، نه به معنای تفرق نحله‌های (۲) مسلمان - که این یک امر طبیعی است، منافاتی هم با تشکیل امت واحد ندارد - و عقاید مختلف؛ نظرات گوناگون در زمینه‌ی مسائل اصولی و فروعی میتواند باشد، در عین حال امت واحد هم باشد.

آنچه امروز آحاد مسلمانان را از یکدیگر جدا کرده است، سیاستها است، انگیزه‌های سیاسی است، انگیزه‌های قدرت‌طلبانه است؛ کشورهای مسلمان میتوانند از این انگیزه‌ها عبور کنند. این برعهده‌ی نخبگان سیاسی و قدرتمندان و دارندگان مناصب حکومتی در کشورهای اسلامی است. اگر این بشود، به معنای حقیقی کلمه یک قدرتی به وجود خواهد آمد که از همه‌ی قدرتهای متجاوز و مستکبر، برتر و فراتر خواهد بود؛ اگر این بشود، کسی نخواهد توانست به یک کشور اسلامی زور بگوید؛ هیچ قدرتی نخواهد توانست از کشورهای اسلامی و از دولتهای مسلمان باج بطلید؛ اگر با هم باشیم، اگر موارد مشترکمان را مورد توجه قرار بدهیم و روی آن متمرکز بشویم، اگر قدرت‌طلبی‌ها، خودخواهی‌ها، وابستگی‌ها، فسادها ما را از هم جدا نکند، قدرتی متشکل خواهد شد که خواهد توانست از حقوق و حوائج آحاد یک و نیم میلیارد مسلمان دفاع کند و حمایت کند؛ که امروز متأسفانه چنین چیزی نیست.

آنچه امروز در مقابل چشم ما قرار دارد، قضایای غزه و فلسطین است. چرا متجاوزان صهیونیست به صرف اینکه دستشان به سلاح مخرب، به هواپیما، به موشک، به بمب و به آتش و باروت میرسد، به خودشان حق میدهند به مجموعه‌ی یک کشور اسلامی، یک کشور مسلمان، این جور تعرض و تجاوز کنند که دل هر بیننده‌ای را در دنیا میسوزاند. دیدید تظاهرات را در کشورهای غربی؛ البته این به آن اندازه‌ای است که سانسورهای پنهان تبلیغات عمومی اجازه میدهد که مردم مطلع بشوند. سانسورهای پنهان نمیگذارند [مردم] حقایق را بفهمند. حقیقت بسیار تلخ‌تر و دلخراش‌تر است از آنچه رسانه‌های دنیای غرب از قضایای غزه منعکس میکنند؛ در عین حال شما ببینید همین [قدر]، چطور دل‌های مردمی را در کشورهایی که از اسلام هیچ بهره‌ای هم ندارند تکان میدهد؛ حادثه این قدر تلخ است، این قدر دلخراش است.

اما دنیای اسلام، امروز این توان را ندارد که در مقابل این تجاوز، در مقابل این سببیت، (۳) این خون‌آشامی، که از صهیونیستها سر میزند، از خود عکس‌العمل نشان بدهد و آن را متوقف کند! لذا مردم غزه تنها میمانند. قدرتهای مستکبر هم که از حضور صهیونیسم در قلب خاورمیانه راضی‌اند و مقاصد قدرت‌طلبانه‌ای را از این راه دنبال میکنند، نه فقط حمایت از مظلوم نمیکنند، بلکه با کمال وقاحت از ظالم حمایت میکنند. اینجا وظیفه‌ی دنیای اسلام است که یک کاری بکند.

پیام ما به دنیای اسلام، به دولتهای اسلامی این است که از توان خودتان، از توانایی‌های عمومی و ملی و دولتی

خودتان استفاده کنید، از مظلوم حمایت کنید؛ بفهمانید به دشمنان که دنیای اسلام در مقابل سبعت و تجاوز آرام نمی‌نشیند؛ پیام ما به دولتهای اسلامی این است. ما با همه‌ی اختلاف‌نظرهایی که ممکن است با برخی از دولتهای اسلامی در زمینه‌های گوناگون سیاسی و غیر سیاسی داشته باشیم، اما همه باید در این امر از همه‌ی آن اختلاف‌نظرها صرف‌نظر کنند. بخشی از امت اسلامی در قالب یک ملت مظلوم در چنگال یک گرگ خون‌خوار و خون‌ریزی دست‌وپا میزند؛ همه باید به کمک او بشتابند؛ این حرف ما است. امروز مسئله‌ی غزه، مسئله‌ی اول دنیای اسلام است. این [است] که پیغمبر فرمود: مَنْ أَصْبَحَ وَ لَمْ يَهْتَمَّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ؛ (۴) اهتمام به این امر، در صدر اهتمامات همه‌ی دنیای اسلام باید قرار بگیرد. آحاد مردم، ملتها، دولتها بالخصوص، مسئولان کشورها، مسئولان دولتها بایستی همه به فکر بیفتند. دو کار باید انجام بگیرد: یک کار کمک به مظلوم است؛ که این کمک به مظلوم به معنای فراهم کردن امکانات حیاتی آنها است. امروز آنها به غذا احتیاج دارند، به دارو احتیاج دارند، به بیمارستان احتیاج دارند، به آب احتیاج دارند، به برق احتیاج دارند، به بازسازی منازلشان و شهرشان و مسکنشان احتیاج دارند، دنیای اسلام موظف است اینها را فراهم کند. اینها به سلاح هم احتیاج دارند؛ دشمن میخواهد دست اینها را از سلاح خالی کند، تا هروقت اراده کرد و میلش کشید - سر یک بهانه‌ای یا بی‌بها - به اینها حمله کند؛ اینها هم هیچ نتوانند از خودشان عکس‌العمل نشان بدهند؛ دشمن این را میخواهد. باید در مقابل این خواست ناحق دشمن، عزم دنیای اسلام خودش را نشان بدهد. این کار اولی است که بایستی انجام بگیرد که کمک به مظلوم است؛ وَ لِلْمَظْلُومِ عَوْنٌ؛ (۵) عون مظلوم باشید، کمک مظلوم باشید. این کمک، کمکی است که به عهده‌ی همه‌ی دنیای اسلام است. ما به دولتهای مسلمان از همین‌جا - سفرای دولتهای مسلمان اینجا حضور دارند - می‌گوییم: بیایید بر سر کمک‌رسانی به مردم غزه و غلبه‌ی بر موانعی که رژیم صهیونیستی در سر این راه به وجود آورده است، با هم همدست بشویم، با هم کار کنیم و انواع و اقسام کمک‌ها را به اینها برسانیم.

وظیفه‌ی دومی که وجود دارد، مقابله و معارضه‌ی با کسانی است که این ظلم، این ستم بزرگ تاریخی، این نسل‌کشی، این بی‌حیایی و بی‌شرمی در جنایت و آدم‌کشی، از آنها دارد سر میزند؛ که انسان واقعاً حیرت میکند از بی‌شرمی اینها، که برای کشتن مردم غیر نظامی توجیه و استدلال و منطق ارائه میدهند؛ این قدر بی‌شرمند! برای کشتن بچه‌های کوچک، کودکان معصوم و مظلوم استدلال مطرح میکنند؛ این قدر اینها وقیحند! اینهایی که این جنایت را دارند میکنند، جانی‌اند، مباشرین جنایتند، اما فقط اینها تنها نیستند، امروز هرکسی از صهیونیست‌ها حمایت میکند، اعم از مسئولین کشورهای مستکبر مثل آمریکا و انگلیس و غیرهم، یا مجامع عمومی مثل سازمان ملل و امثال اینها، که به نحوی یا با سکوت خود، یا با اظهارات خود و بیانات خود و حرفهای غیر منصفانه‌ی خود، از اینها حمایت میکنند، در این قضیه شریک جرم است. همه‌ی دنیای اسلام، همه‌ی دولتهای اسلامی، همه‌ی آحاد ملت‌های مسلمان موظفند با اینها معارضه کنند، مقابله کنند، ابراز برائت کنند، از اینها ابراز نفرت بکنند، آنها را به خاطر این موضع‌گیری‌ها ملامت کنند، این وظیفه‌ی عمومی است؛ باید آنها را منزوی کنند، و اگر میتوانند برخورد اقتصادی بکنند، برخورد سیاسی بکنند؛ این وظیفه‌ی امت اسلامی است.

ملت ایران بحمدالله نشان داده است که در این میدانها با عزم راسخ می‌ایستد؛ این را نشان دادیم. ملت ایران در قبال این تجاوز، در قبال این خباثت و دشمنی دچار رودربایستی با کسی نمیشود؛ دچار ملاحظه‌ی این قدرت و آن قدرت و این شخصیت و آن شخصیت نمیشود؛ حرف خود را صریح می‌زنند. دیدید روز جمعه‌ی آخر ماه مبارک رمضان، ملت ایران در آن هوای داغ، با زبان روزه، مرد و زن در سرتاسر کشور به عرصه‌ی جامعه و خیابانها آمدند و صدای بلند خود را به گوش دنیا رساندند. این یک کار لازم و واجبی بود که ملت ایران از عهده‌اش برآمد؛ هر کار دیگری هم لازم باشد، این ملت مستحکم و ایستاده‌ای است. و ان شاءالله اهداف و آرمانهای این ملت و اهداف و آرمانهای والای امت اسلامی به توفیق الهی و به کوری چشم دشمنان محقق خواهد شد.

پروردگارا ! به محمد و آل محمد ما را با وظایفمان آشنا و بر انجام آن ما را موفق بفرما.
والسلام علیکم و رحمة الله و بركاته

- (۱) من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۱۲، باب صلاة العیدین، بخشی از دعای قنوت نماز عید فطر
- (۲) مذہبها، گروهها
- (۳) درندگی
- (۴) علل الشرائع، ص ۱۳۱؛ «هرکه صبح کند و اهتمامی به امور مسلمانان ندارد، پس مسلمان نیست.»
- (۵) نهج البلاغه، نامه ی ۴۷